

El confinament

Dani, estava molt emprenyat, només no tenia que quedar-se tancat a casa sense poder eixir amb els seus amics per culpa del fastigós coronavirus, a més, la mare li havia obligat a arreplegar la seua habitació i ordenar el vell armari que estava ple de trastos.

Va agafar una bossa i va començar a omplir-la amb tot el que anava trobant: joguets trencats, treballs de l'escola de quan tenia tres anys, roba que ja no anava a utilitzar...

Portava tot el matí encarregant-se de ordenar quan va trobar un llibre molt antic i que no havia vist mai. Era un llibre de geografia, però Dani no havia escoltat abans els noms dels llocs que eixien fotografiats en les seues pàgines. Entusiasmat, va oblidar per un moment la seua tasca encomanada per la mare i es va seure al llit hipnotitzat per la bellesa de les imatges.

De sobte, va sentir cridar a la mare i va amagar el llibre sota el llit. La mare va entrar a l'habitació i li digué que es donarà pressa perquè anaven a dinar de seguida, i volia tirar el fem abans de menjar.

Dani es va posar mans a l'obra rapidament, entusiasmat per la idea de poder continuar llegint el llibre per la vesprada i acaba de arreplegar de seguida.

Quan es va seure a la taula amb la mare i el pare, va devorar l'arròs al forn i va demanar permís per anar-se a la seua habitació. El pare, content perquè no havia renegat com altres dies a l'hora de dinar, li va dir que sí que podia.

Dani va tancar la porta i va treure el llibre i començà a llegir de nou, tots els llocs tenien noms molt estranys i les fotografies mostraven paisatges naturals on no havia indicis de civilitzacions. Van passar les hores com si foren minuts i quan es donà conter, estava sopant amb el pare i la mare una altra vegada.

Es va anar al llit després sense voler veure la tele.

Tancà la porta de l'habitació i al treure el llibre de nou, va caure a terra un objecte que estava amagat en un de les pàgines del llibre. Dani l'agafà i va veure que es tractava d'una pedra xicoteta en la que havia escrites uns símbols estranys.

Quan va tornar a obrir el llibre, es va adonar que cada pàgina tenia un lloc on es podia posar la pedra. Va col·locar-la en la primera pàgina i de sobte l'habitació es va il·luminar amb un resplandor groc i Dani aparegué en un llac d'aigües cristal·lines. Meravellat pel paisatge, es va

llançar a l'aigua per a nadar. Va passar una estona allí i quan va eixir de l'aigua va veure el portal i a l'altra part d'aquest es veia la seua habitació.

Emocionat va tornar a casa i obrí el llibre per una pàgina on es veia un paisatge d'hivern . Es va posar ropa d'abric i va entrar en aquella pàgina. Allí va disfrutar tirant-se per la neu i fent un ninot de neu gegant.

Al tornar a l'habitació de nou, va decidir dormir perquè ja era molt tard.

L'endemà va tornar a viatjar a molts llocs amb paisatges increïbles , però després d'uns quants dies ,es va adonar, que era molt avorrit estar a soles i , a més , li donava por endinsar-se més en aquells llocs sense ningú que li acompanyara. Va cridar als seus amics per telèfon però ningú el va creure. Emprenyat i disposat a deixar bocabadats a tots , va obrir el llibre per la pàgina que més li impresionava , va agafar el seu mòbil i col·locà la pedra al llibre. L'habitació es tornà a il·luminar i Dani aparegué al cràter d'un volcà. S'acostà a la lava i quan va estar preparat i amb una bona posse , va apretar la pantalla del mòbil per treure un selfie. Orgullós de la seua foto, va ficar el mòbil a la butxaca i es va disposar a tornar a l'habitació , però qual va a ser la seua sorpresa ,quan va veure que el portal es tancava . Va començar a correr però no va aconseguir arribar a temps per a regresar a casa.

Els seus pares van a anar pel matí a despertar a Dani, però ell no estava. Van cridar a la policia i es va fer una recerca,pese al confinament, per tot el barri, però ningú va encontrar ninguna pista del lloc on podia estar el xiquet. Els seus amics comentaren el que Dani havia contat sobre un llibre que havia trobat i amb el que podia viatjar. Els pares registraren tota l'habitació però el llibre no es trobava en cap lloc.

Conta la llegenda de que hi ha gent que ha vist en Instagram la fotografia del selfie d'un xiquet d'uns dotze anys en un volcà que ningú sap on està ni es troba als llibres de geografia coneguts.

Així que ja sabeu , si alguna vegada trobeu un llibre amb el que podeu viatjar, teniu molt de cura amb el que feu amb ell.